

Čís. 9250.**Prozatímní opatření podle § 379 ex. ř.**

V tom, že má odpůrce sídlo v cizozemsku, že jest v platebních nesnázích a že vybírá peníze za zboží prodané v tuzemsku a přenáší je do sídla svého podniku, nelze spatřovati nebezpečí ve smyslu § 379 ex. ř.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, R I 662/29.)

K zajištění peněžité pohledávky povolil soud první stolice proti cizozemské firmě prozatímní opatření, rekursní soud návrh zamítl. **D ů v o d y:** Prvý soudce odůvodnil nebezpečí pro vymáhání pohledávky tím, že odpůrce jest cizozemskou firmou, takže může její jmění snadno býti zavlčeno do cizozemska, a že toho času firma jest v platebních nesnázích. Tyto okolnosti však nepostačují, by osvědčily nebezpečí ve vydobývání pohledávky, jednak proto, že navrhovatelka již od počátku věděla, že vstupuje do obchodního spojení s cizozemskou firmou, jednak proto, že okolnost třebaže doznaná, že se finanční stav odpůrkyně zhoršil a že jest možno, že budou části jmění odpůrkyně z tuzemska do ciziny zavlčeny nebo, že bude rozsudek v cizozemsku vykonati, není ještě konkrétním ohrožením vydobytí pohledávky. Navrhovatelka ani netvrdila, ani neosvědčila, že dlužník svým jednáním činí pravděpodobným zmaření nebo stížení vydobytí pohledávky. Prvý soudce má za to, že by toto vydobývání po případě jednáním odpůrce mohlo býti značně stíženo nebo dokonce zmařeno, aniž však uvedl okolnosti, takové škodě nasvědčující, poněvadž ani nebyly tvrzeny ani osvědčeny.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnosti. Stěžovatelka se pokazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, jež nebylo vyvráceno vývody dovolacího rekursu. Okolnosti, že odpůrkyně má sídlo v cizozemsku a že jest v platebních nesnázích, nestačí podle § 379 ex. ř. o sobě k povolení prozatímního opatření, jak již rekursní soud správně rozpoznal. Ani v tom, že odpůrkyně vybírá peníze za zboží prodané v tuzemsku a přenáší je přirozeně do sídla svého podniku, nelze spatřovati činnost stěžovatelku ohrožující, neboť nelze důvodně tvrditi, že by tím bylo dobytí stěžovatelčiny pohledávky zmařeno nebo značně stíženo. Že však odpůrkyně ohrožovala navrhovatelku jiným způsobem v §§ 379 ex. ř. výtčeným, stěžovatelka neosvědčila.

Čís. 9251.

Bylo-li odvolání jako nepřipustné odmítnuto, počítá se lhůta § 409 c. ř. s. ode dne po doručení rozsudku prvního soudu, pokud se týče ode dne po prohlášení rozsudku v přítomnosti obou stran.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, R I 723/29.)

Soud první stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu jest přiznati důvodnost. Odvolání povinné strany proti exekučnímu titulu rozsudku okresního soudu ze dne 30. dubna 1929, bylo odvolacím soudem jako nepřipustné odmítnuto. Tím nastal účinek, jakoby odvolání vůbec nebylo podáno, jakoby rozsudku první stolice vůbec nebylo bývalo odporováno. V tom případě jest však po rozumu § 409 cřs. počítati lhůtu ke splnění závazku v rozsudku uloženého ode dne po doručení rozsudku, jemuž nebylo odporováno, pokud se týče ode dne po prohlášení rozsudku za přítomnosti obou stran (§ 452 c. ř. s.). Toto prohlášení stalo se dne 30. dubna 1929 a čtrnáctidenní lhůta k vyklizení bytu v rozsudku stanovená končila dne 14. května 1929. Jelikož návrh na povolení exekuce podán byl dne 3. července 1929, kdy lhůta k plnění již prošla, první soud právem vyhověl exekuční žádosti. (Rozh. čís. 230 sb. n. s.)

Čís. 9252.

Společnosti s r. o. (zákon ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.).

Odvolání dosavadního a ustanovení nového jednatele není změnou společenské smlouvy. K platnosti usnesení valné hromady, jímž byl jednatel odvolán, stačí prostá většina hlasů. Opověď, již ohlášeno k rejstříku odvolání jednatele, netrpí formální vadou proto, že nebyla podepsána odvolaným jednatelem.

(Rozh. ze dne 10. října 1929, R I 753/29.)

Rejstříkový soud zapsal do rejstříku, že se dosavadní jednatel společnosti s r. o. Josef H. vymazuje a že se zapisuje nově zřízený jednatel Jaroslav H. Rekursní soud k rekursu Josefa H-a napadené usnesení potvrdil. D ů v o d y: Základní chybou stěžovatelovou je jeho názor, že ustanovení nového jednatele místo odvolaného dosavadního jednatele je změnou společenské smlouvy. Názor tento jest právně mylný a nemůže obstáti, nemaje opory ani ve smlouvě ani v zákoně. Proti tomuto názoru mluví především obsah smlouvy společenské ze dne 20. října 1920, jež v odstavci 12. výslovně ustanovuje, že všude tam, kde smlouva nic neustanovuje, platí předpisy zákona ze dne 6. března 1906, čís. 58 ř. zák., tudíž i ustanovení § 16 al. 1, podle něhož může býti jednatel kdykoliv usnesením společníků odvolán, a předpis § 15 al. 1, podle něhož se ustanovení jednatele děje usnesením společníků. Kromě toho ustanovuje však smlouva v odstavci 6 (v doslovu odstavce III. dodatku ze dne 5. srpna 1921) výslovně, že jednatele mohou býti usnesením společníků odvoláni a v odstavci II. (v doslovu odstavce V. téhož dodatku),